

Kotomaan katsaus

HYVÄÄ KESÄÄ JA LAUHEITA KÄRPÄSIÄ

Tässä joitakin pienlehtiartosteluja ja muuta kevään ja kesän satoa. Kaikkia tekijöiden ja lukijoiden taholta toivottuja ei vielä ole mukana (syytän työpöytäni, joka leviää laviinin tavoin), mutta toivottavasti tilanne korjautuu jähka kiire (ja helle) hiukan hellittää.

Arvosteltavaa saa edelleen lähettää osoitteeseen: Kivi Larmola, Tuulivuorentie 4, 61400 Ylistaro. Haukut ynnä keuhut sähköpostilla: kivi@kaapeli.fi

Eri tekijöitä: New Delicious Irtoparta
Eri tekijöitä: Teini-Irtoparta
Tiitu: Pieni kahvi -matkapäiväkirja

Hyeena Kustannus c/o Tiitu
Sammalistonkatu 9, 33710 Tampere
hyeena@animail.net

Joo, ensinnäkin anteeksipyyntö, että jostain syystä on Teini-Irtoparta jäänyt aikanaan arvostelematta – sitäkin suuremmalla syyllä, kun se on vaihtelevuudesta huolimatta kokonaisuutena niin

hyvä. Teini-ikä on osapuilleen rankin juttu, mitä ainakaan minä muistan, ja tyttöydestä naiseuteen siirtymisestä kertova Teini-Irtoparta osuu muutaman kerran suorastaan tuskallisen napakymppiin, sanoisin näin sivusta katsoen. Suosittelem erityisesti niille, jotka unohtivat pitää päiväkirjaa eivätkä niin ollen pääse trippailemaan aidoilla muistoilla.

Pieni kahvi on samalla kertaa vaikea ja helppo tapaus. Helppo sikäli, jos ottaa sen vain mukavana dokumenttina aamun ja iltapäivän kahvikupista. Nostalgia-kahvilan kupista varsinkin on monta hienoa tulkintaa. Vaikea sikäli, jos yrittää etsiä jotain salatumpaa merkitystä – aamukahvi on näemmä juotu 9.30 joka aamu, paitsi lähtöaamuna 8.30. Pitänee uskoa, että tässä on kaikki.

New Delicious Irtoparta on vahva ja tyylikäs paketti, jossa vaihteleva laatu on lopultakin vain pintaa – jokaisessa jutussa on joku idea, vaikka kuinka pienikin. Toisaalta ensisilmäyksellä vaikeat tai turhankin taiteelliset jutut aukeavat silti ihan kerrotuiksi tarinoiksi. Ja kuten näissä kaikissa, Tiitu osaa piirtää ja kertoa mutta myös piirtää ja kertoa sarjakuvina. Suosittelem vilpittömästi kaikille elämänmuodoille, joilla ylipäänsä on sukupuoli. Muut vaatinevat johdantokurssin.

Eri tekijöitä: 66':25"

www.urova.fi/home/opiskelijat/jnaas/journa/6625.htm
jnaas@urova.fi

Sanotaan nyt koko lehdestä tällä kertaa yksi määre, ja se on: "Toimii!" Lapin Yliopiston taideopiskelijoissa on monta täysin valmista sarjakuvapiirtäjää, ja varsinkin Jarkko Nääs ja JP Ahonen ovat aivan suvereneja. Ja näiltä tiimoilta pitää taas muistuttaa, että vaikka oman

© J. Nääs

"hahmon" luominen heti alussa helpottaa sarjakuvan tekemistä, siinä pitäytyminen taitojen kasvun jälkeen rajoittaa. Eli Jyrki Vainio, uudistu! Olet paljon perushahmoasi parempi piirtäjä.

Kuten tällaisessa monen kokon sopassa aina, on mukana monen tasoista tavaraa, mutta huonoa ei ollenkaan. Suositeltava tilaus sarjakuvaharrastukseen kotiin, totta vie!

Mari Ahokoivu:
Daftari – muistoja Tansaniasta

tiny_nene@marihuana.com

Mari Ahokoivu on tehnyt Ville Rannan ohjauksessa Oulun Steinerkouluun päättyökseen varsin toimivan sarjakuvan, jossa kuvataan elävästi ja rennon varmalla siveltimeviivalla Tansanian suuntautunutta retkeä ja huomioita sieltä. Monet asiat kerrotaan vain niin kuin ne on koettu. Ahokoivu ei pyri kertomaan isompia ja ongelmallisempia syitä ja taustoja, mutta ehkä juuri siksi Daftari on niin tosi ja miellyttävä. Väistämätön kulttuurishokkikin aukeaa enemmän rivien välissä. Luonnoskirjamainen taito korostaa tunnetta, että asiat on piirretty muistiin sitä mukaa kuin ne tapahtuivat.

Hyvää dokumenttia. Tällaista lisää!

Harri Alén: Muinaisuuden muikalaiset
Harri Alén, Poste Restante, 00510 Helsinki

Kymmenen vuoden saldo on kokoelma graafisesti haastavaa ja visuaalisesti kaunista sarjakuvaa, aivan kuin Cerebus hallusinogeenien läpi nähtynä tai Vaughn Bodé metalligrafiikan vedoksina. Juonet ovat enemmän kuin unen kohtauksia, selittämättä jääviä vahvoja tilanteita ja tulkintoja, mutta ote on ehyt läpi kokoelman. Sitä paitsi, sarvikuononoloinen Rumilus tuo hahmona kaivattua huumoria, jota ilman lehden näyttävyys tuntuisi liiankin vakavalta ja henkiseltä.

J. Nääsin sarjakuvat toimivat.

Toni Tirri: Leppiz

Toni Tirri, Yo-työ 33A16, 20540 Turku
ttirri@hotmail.com

Heh heh heh heh. Tämä kalenteri vuodelle 2003 on taatusti monen solukämpän yhteistilan seinällä, pitämässä kirjaa milloin mistäkin vuoroista. Vitsit ovat vaatimattomuudessaankin mukavia, vaikka varsinaista neronleimausta jäi odottamaan (joulukuuhun asti). Jos ajatus kuumaisesta leppäkerttu-gigolosta tuntuu positiivisessa

mielessä hauskalta, kannattanee hankkia tekijältä kalenteri viimeistään ensi vuodeksi.

Jarkko Vehniäinen: Sateet tulevat

Sitruunamaailma, PL903, 20101 Turku
www.sitruunamaailma.net

Näissä on vahva Lasten Keskus -fiilis, sellainen sävy joka yleensä säestää kuvitetu- raamatunkertomuksia lapsille. Kyse

on kuitenkin sujuvasti tehdystä 12-15 -vuotiaiden pilalehti- ja pieruhumorista vai onko siitäkään? Miten lieneekin, jutut ovat sellaisella kiltillä tavalla tuhmia, hiukan ilkeitä ja hiukan mauttomia. Juho Juntusen rävakkyttä on turha hakea, jopa Mauri Kunnas Kotlant Jaarteineen ja Nyrok Cityineen on rienaaja ja räyhähenki näiden rinnalla, mutta kyllä nämä paikkaansa puohustavat. Ehkä Vehniäisen kannattaisi ajatella hiukan vähemmän sitä, mitä lukijat tai toimittajat häneltä odottavat, koska jälkihän on hyvää!

Ne tupakinmittaiset

Sarjisautomaatissa on taas uutta laatikkosarjakuvaa, hupia, lystiä ja jänskää. Sarjisautomaattihan sijaitsee Mbarissa, Lasipalatsissa keskellä Helsinkiä, Mannerheimintie 22-24, avoinna Ma-Ti 11-24, Ke-La 11-02, Su 16-24 eli sinne vain automaattiin kolikoita syöttämään. Jokainen arpa voittaa.

Lahden Muotoiluinstituutin sarjakuvalinja: Love

Ihan oikea pieni sarjakuvalehti muistakin julkaisuista tutulta, Lahdessa opiskelevilta sarjakuvantekijöiltä. Taidekoulun oloinen, mutta eihän se ole paha asia. Tasavahva julkaisu, josta on ensituntumaa vaikeampi löytää helmeä. Suosittelen.

Sarjakuvayhdistys Asema: Asema

Aapo Rapin King Toffee on aivan mainio, kaksivärinen ajelehtiva underground-henkinen tarina toffeeaddiktista kuninkaasta. Toimii kuin ...hmm. Toimii. Mika Lietzenin The Falling Star on kaunis, runollinen kuvaus sisäänpääntäytyneestä pojasta ja tähdenlennosta. Terhi Ekebomin Christmas Star on aivan näyttämökelpoinen monologi, helppo ja toimiva esitettävä, toimivine käänteineen. Ville Rannan My Birthday on hyvä kuvaus syntymäpäivästä ja oululaisesta mentaliteetistä.

Kaikki on painettu samoilla sinisellä ja vihreällä, mutta piirtäjistä on kiinni, kuka mitään väriä mitenkään käyttää. Suosittelen Drawn&Quarterlyn lukijoille ja viihtyisiin koteihin.

Aura Ijäs:

Tommin pieni kirja elämän tosiasioista

Totta joka sana. Sujuvaa assosiaatiota ja juuri sitä, minkä vuoksi maskotteja kannetaan mukana, juuri esimerkiksi noin ne puhuvat. Ja hyväkos on puhuessa, kun pääsee katsomaan todellisuutta laukusta käsin, tarjoamaan kantajal-

leen vaihtoehdoisen näkökulman todellisuuteen. Suositellaan jokaiselle, jolla on joskus ollut puhuva eläin.

Eero Tiittula: Sanoja jostain

Hyviä, yksipuolisesta rakkauden kaihosta kertovia runoja valmiilla postikorteilla, joiden toiselle puolelle on piirretty kyyhkysiä – toiset enemmän, toiset vähemmän valmiina. Mieleni tekisi sanoa jotain kannustavaa näiden vaikutuksesta vastaanottajaan (mikäli tarkoitus siis on saada nämä lähettämällä vastakaikua), mutta sehän riippuu täysin vastaanottajasta. Toinen tykkää Tabermanista, toinen pihvistä. Kaunista joka tapauksessa.

Janne Aakko:

Variksen ja Enkelin tehtäväkirja

Ratkaisin kaikki tehtävät mukana tulleele oranssilla puuvärillä, mutta sokkelo vei takaisin enkeliin luo, sanaristikosta tuli sanat "siktrim eptilla" ja hauskaa oli. Suosittelen meille kaikille, jotka täytämme Roope sedän Taskulehden ristikon sellaisilla sanoilla kuin anfangi, paralleelinen ja ekliptika.

Leena Kivinen: Seikkailu Pietarissa

Heh, tuttu kuvio. Hauska eikä kovin paha (kenellekään ei onneksi käynyt huonosti) hujaritarina kaupungista, jossa yrittänyt ei laiteta. Belomorkanalien filteriputket muuten kannattaa taittaa, ettei se kuivatun suojuurakon (semmoista kai se mahorkka on) savu tule liian voimalla.

SARJAKUVA-AUTOMAATTI

Tuisku Honkanen:

Lapsuuden tuoksahduksia

Nelivärinen neljän stripin vihko ihan oikeita havaintoja. Ensituntumalta lyhyt, mutta toisaalta tällaisessa tapauksessa on mukava, ettei juttuja ole niin paljon että ne hautaavat toisensa. Tämä vie mukaansa ja huomaa jääneeni muistelemaan omaa lapsuuttani.

Anne Muhonen: Tosiluuloja

Ilkeä ja osuva vihko siitä, kuinka arkipäivän paranoia iskee keskelle ystävyysuhteita. Tytöt ovat julmia ja saavat mitä tilaavat, ainakin mielikuvituksessaan.

Topi Tenkula: Teppo, Ilpo, Petr

No nyt ei kyllä auennut. Sinänsä ihan hyvin menee, mutta kun ei pohjusteta millään eikä lopeteta mihinkään. Kun juontakaan ei oikein kuljeteta, niin eihän siitä sarjakuvaa synny. Tämä on vähän kuin todellisessa elämässä, joku osa matkasta kuljetaan yhdessä kanssamatustajien kanssa, eikä silti tiedetä mistä he tulevat, mihin menevät ja mistä alkoi se keskustelu, jota he käsipuhelimessa jatkavat.